

DECIZIE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Ion Druță
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Primăria comunei Ghidighici și a fost menținută hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2015 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 28 ianuarie 2005 între ÎCS „Red Union Fenosa” SA și Primăria com. Ghidighici a fost încheiat un contract de furnizare a energiei electrice.

A invocat că potrivit clauzelor contractuale, reclamantul a furnizat energie electrică consumatorului la locul de consum solicitat nr. 7166608 din str. Victoriei, com. Ghidighici, iar consumatorul s-a obligat să achite în termen plata pentru energia electrică consumată.

A menționat că, la de 22 iulie 2014 în urma unui control al rețelelor electrice, reprezentanții reclamantului au depistat conectare neautorizată la rețeaua de energie electrică la locul de consum nr. 7166608 la adresa com. Ghidighici, str. Victoriei - stadion.

În acest sens, a susținut că în prezența primarului com. Ghidighici a fost întocmit actul nr. B025256 din 22 iulie 2014, prin care s-a constatat conectare neautorizată la rețeaua de energie, astfel, pârâtul consumă energie electrică fără evidența acestuia prin echipamentul de măsurare.

Drept urmare, a afirmat că a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate, conform sistemului pausal și înaintată factura spre plată.

A comunicat că în contradictoriu obligațiilor contractuale, pârâtul nu achită facturile pentru consumul energiei electrice și la 30 noiembrie 2015 datoria pârâtului pentru energia electrică față de reclamant constituie 90 522 lei, iar potrivit facturii pentru consumul fraudulos de energie electrică nr. 7166608012 din 7 august 2014 în sumă de 90 522 lei, nu a fost achitată.

A mai invocat că, la 8 octombrie 2015 în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr. 08-10/15 r-gnf privind achitarea datoriei de 90 522 lei, în care s-a propus pârâtului să achite datoria sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului, însă pârâtul până la moment nu și-a îndeplinit obligațiile de achitare a facturilor înaintate, dovada recepționării fiind avizul semnat la 12 octombrie 2015.

A relevat că la 1 ianuarie 2015 ÎCS „Red Union Fenosa” SA, în calitate de operator al rețelelor de distribuție a separat, din punct de vedere legal, activitatea de distribuție de activitatea de furnizare a energiei electrice, prin constituirea unei noi întreprinderi ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, care a preluat tot patrimoniul, drepturile/obligațiile și respectiv toate contractele ce sunt aferente activității de furnizare a energiei electrice.

A solicitat ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL încasarea de la Primăria com. Ghidighici a sumei datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 90 552 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 716, 56 de lei.

La 20 iulie 2016 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat suplimentar încasarea și a dobânzii de întârziere în sumă de 31 440,15 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3 659,76 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2016 a fost admisă acțiunea.

S-a încasat în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL de la Primăria com. Ghidighici suma de 121 992 de lei, inclusiv 90 552 de lei datoria pentru energia electrică facturată și 31 440,15 lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată în mărime de 3 659,76 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Primăria comunei Ghidighici și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2016.

La 7 noiembrie 2017 Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dljanschi Elic a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

A invocat că potrivit calculului din 22 iulie 2014 la procesul-verbal nr. 2526 din 22 iulie 2014, furnizorul a recalculat consumul energiei electrice conform sistemului paușal pentru perioada 22 iulie 2011 – 22 iulie 2014, adică pentru 3 ani.

Reclamantul a menționat că a făcut calculul reieșind din pct. 93 alin. (4) a Hotărârii ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, care stipulează că în cazul în care se constată încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate, prin montarea unor microscheme suplimentare în echipamentul de măsurare, în circuitul de alimentare a echipamentului de măsurare, prin deconectarea/modificarea bobinei de tensiune din echipamentul de măsurare, perioada pentru efectuarea recalculărilor se stabilește de la data instalării echipamentului de măsurare și până la data depistării, dar nu mai mare de 3 ani.

A susținut că la caz urmau a fi aplicate prevederile pct. 93 alin. (2) a Hotărârii ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, potrivit căroră în cazul în care se constată încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate, prin conectarea neautorizată a instalației electrice sau a receptoarelor electrice la rețeaua electrică, urmare a consumului de energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare sau prin contrafacerea sigiliului operatorului de rețea, la efectuarea calculelor consumului de energie electrică, conform sistemului paușal, se ia în calcul perioada de la data ultimului control al echipamentului de măsurare (sau perioada de la data comiterii acestor încălcări în cazul contoarelor electronice cu memorie) și până la data depistării, dar nu mai mare de 1 an.

A afirmat că potrivit actului de control din 22 iulie 2017 și actului nr. B 025256 din 22 iulie 2014 întocmit de către reclamant s-a constatat faptul conectării ilegale a pompei de apă – 1 buc., boilerului – 1 buc., proiectoarelor – 6 buc. și lămpilor de iluminare – 18 buc.

A reiterat că nu a fost depistată încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate, prin montarea unor microscheme suplimentare în echipamentul de măsurare, în circuitul de alimentare a echipamentului de măsurare, prin deconectarea/modificarea bobinei de tensiune din echipamentul de măsurare.

A concluzionat că furnizorul urma să calculeze consumul energiei electrice, conform sistemului paușal pe un termen de maxim un an, dar nu pentru 3 ani cum, de fapt, a calculat.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se constată că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 8 iunie 2017 la 17 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 13494 (f. d. 132), iar recurenta Primăria com. Ghidighici a recepționat-o

la 8 septembrie 2017, fapt atestat prin inscripția de pe ștampila de intrare nr. 02/1-36/368 (f. d. 140).

Astfel, recursul declarat la 7 noiembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018, recursul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, la 28 ianuarie 2005 între ÎCS „Red Union Fenosa” SA și Primăria com. Ghidighici a fost încheiat un contract de furnizare a energiei electrice (f. d. 8 - 12).

La 22 iulie 2014 a fost efectuat un control al rețelelor electrice, urmare a căruia a fost depistată o conectare neautorizată la rețeaua de energie electrică la locul de consum nr. 7166608 la adresa com. Ghidighici, str. Victoriei - stadion (f. d. 17).

Ca urmare a depistării menționate, la aceeași dată a fost întocmit actul nr. B025256 prin care s-a constatat conectare neautorizată la rețeaua de energie (f. d. 14 - 15).

Ulterior, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a efectuat recalcularea energiei electrice consumate conform sistemului paușal și a înaintat factura spre plată (f. d. 16).

Se atestă că reclamantul a încercat soluționarea litigiului apărut între părți pe cale amiabilă, astfel la 28 iulie 2015 și 8 octombrie 2015 fiind expediate în adresa pârâtului, reclamații privind achitarea datoriei de 90 522 de lei (f. d. 25 - 26), fiind recepționate la 29 iulie 2015 și 12 octombrie 2015 (f. d. 23 - 24).

Conform facturii din 7 august 2014 datoria pârâtului pentru energia electrică constituia 90 522 de lei (f. d. 21 - 22).

Astfel, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL înaintând cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei com. Ghidighici a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 90 552 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 31 440,15 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2 716,56 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în speță prima instanță a ajuns la concluzia admiterii integrale a acțiunii.

Judecând apelul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului și menținerii hotărârii instanței de fond.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că actul din 22 iulie 2014 semnat de către reprezentantul pârâtului, primarul com. Ghidighici, mun. Chișinău, nu a fost contestat și nu au fost contestate nici facturile de plată expediate în adresa pârâtului.

Instanța de apel a considerat aplicabile în speță prevederile pct. 173⁴ al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, potrivit căruia decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică se contestă de consumatorul final în instanța de judecată în conformitate cu Legea contenciosului administrativ. În cazul în care, în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, instanța de judecată dispune anularea deciziei, furnizorul este obligat să anuleze factura pentru consumul de energie electrică în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică, emisă în baza acestei decizii.

Mai mult că, instanța de apel a reiterat că pârâtul nu a contestat până în prezent aceste acte, din care rezultă că, nu și-a exprimat dezacordul său cu actele juridice menționate în termenul obligatoriu de prescripție, fiind astfel de acord cu ele, acestea devenind obligatorii pentru pârât.

Subsidiar, instanța de apel a conchis că factura nr. 7166608012 devenită scadentă la 21 august 2014 în sumă de 90 552 lei nu a fost achitată de pârât, astfel, fiind justificate cerințele reclamantului privind încasarea dobânzilor de întârziere în sumă de 31 440,15 lei pentru perioada 22 august 2014 – 6 iulie 2016, motiv pentru care instanța de fond a admis acțiunea, ca fiind una întemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în recurs și materialul probator, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că concluzia instanțelor de judecată este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și aplicarea greșită a prevederilor legale.

Potrivit art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face, iar art. 514 stabilește că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Instanța de recurs remarcă că din normele legale citate supra se desprinde că în baza raportului juridic obligațional, creditorul are posibilitatea de a pretinde de la debitor, să execute o prestație sau mai multe prestații sub mai multe modalități.

Conform art. 971 alin. (1), (2) Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Astfel, instanța de recurs consideră aplicabile la caz prevederile pct. 93 alin. (2) a Hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, potrivit căruia în cazul în care se constată încălcarea de

către consumatorul final a clauzelor contractuale, care au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate, prin conectarea neautorizată a instalației electrice sau a receptoarelor electrice la rețeaua electrică, urmare a consumului de energie electrică prin evitarea echipamentului de măsurare sau prin contrafacerea sigiliului operatorului de rețea, la efectuarea calculului consumului de energie electrică, conform sistemului paușal, se ia în calcul perioada de la data ultimului control al echipamentului de măsurare (sau perioada de la data comiterii acestor încălcări în cazul contoarelor electronice cu memorie) și pînă la data depistării, dar nu mai mare de 1 an.

În favoarea concluziei enunțate instanța de recurs reține în mod incontestabil faptul că prin actul nr. B025256 din 22 iulie 2014 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, s-a constatat o conectare neautorizată la rețeaua de energie de către Primăria comunei Ghidighici, la stadionul de fotbal (f. d. 14 - 15).

În acest context, se evidențiază faptul că calculul consumului de energie electrică conform sistemului paușal este unul special, reglementat și stabilit în mod expres de lege.

Mai mult că calculul consumului de energie electrică conform sistemului paușal poartă un caracter reglementat și respectiv, părțile nu au posibilitatea să stabilească suma datoriei în alte condiții decât cele prevăzute de lege și datoria nu poate fi calculată pentru o perioadă mai mare decât un an nici într-o situație.

Din aceste considerente, instanțele de judecată ierarhic inferioare aplicând prevederile art. 173⁴ și pct. 93 alin. (4) a Hotărârii ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, în mod eronat au constatat că recalculul pentru consumul de energie electrică se stabilește de la data instalării echipamentului de măsurare și pînă la data depistării, dar pe o perioadă nu mai mare de 3 ani.

Or, această prevedere de la pct. 93 alin. (4) a Hotărârii ANRE sus-menționate se aplică în mod exclusiv în ipoteza în care se constată încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care au dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate, prin montarea unor microscheme suplimentare în echipamentul de măsurare, în circuitul de alimentare a echipamentului de măsurare, prin deconectarea/modificarea bobinei de tensiune din echipamentul de măsurare. Iar, în speță, asemenea încălcări nu au fost depistate de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL la Primăria comunei Ghidighici.

Instanța de recurs conchide că prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de apel și instanța de fond au ajuns la o concluzie eronată și neîntemeiată privind faptul că acțiunea urmează a fi admisă integral, suma datoriei pentru energia electrică fiind calculată pentru o perioadă de 3 ani.

Reieșind din cele mai sus elucidate urmează ca cerința cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică să fie admisă parțial și calculată conform sistemului paușal pentru perioada de doar un an.

Prin urmare, suma datoriei pentru energia electrică, conform sistemului paușal pentru un an este: $90\,552$ de lei (suma calculată pentru o perioadă de 3 ani)/3 =

30 184 de lei, sumă ce urmează a fi încasată de la Primăria comunei Ghidighici în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Conform art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Potrivit art. 602 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

În baza art. 619 alin. (1), (2) Cod civil prevede că obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Prin prisma prevederilor legale enunțate, instanța de recurs consideră necesar de a admite parțial pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 21 august 2014 (dată la care a devenit scadentă factura nr. 7166608012) – 6 iulie 2016, proporțional sumei datoriei încasate, și anume $31\,440,15 \text{ lei} / 3 = 10\,480$ de lei, sumă ce urmează a fi încasată de la Primăria comunei Ghidighici în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Totodată, instanța de recurs reține prevederile art. 94 alin. (1) Cod civil, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin ordinul de plată nr. 2156 din 29 decembrie 2015, anexat la materialele cauzei, rezultă că reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 2 716,56 de lei (f. d. 3) și potrivit ordinului de plată nr. 1400 din 12 iulie 2016 a mai achitat taxa de stat în mărime de 943, 20 de lei (f. d. 56).

În circumstanțele relevate, urmează a fi încasată de la Primăria comunei Ghidighici în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu titlu de taxă de stat suma proporțional părții admise din pretenții, și anume: $(30\,184 + 10\,480) \text{ de lei} * 3\% = 1\,219,92$ de lei.

Cele relatate în ansamblu atestă temeinicia recursului declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic, și indică la netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, fapt ce impune pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

În circumstanțele relatate, fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul

Dlujanschi Elic, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Primăria comunei Ghidighici, reprezentată de avocatul Dlujanschi Elic.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 8 iunie 2017 și hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial acțiunea Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Primăriei comunei Ghidighici în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată suma de 30 184 (treizeci de mii o sută optzeci și patru) de lei cu titlu de datorie pentru energia electrică facturată, suma de 10 480 (zece mii patru sute optzeci) de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 1 219,92 (o mie două sute nouăsprezece, 92) de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat, în total suma de 41 883,92 de lei (patruzeci și unu mii opt sute optzeci și trei, 92) de lei.

În rest, pretențiile Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată se resping.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Ion Druță

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva